

288.

Rozporządzenie Prezydenta Ministrów i Ministra Skarbu

z dnia 8 maja 1921 r.

zmieniające częściowo rozporządzenie z dnia 21 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 101 poz. 672) w sprawie przyznania państwowym funkcjonarjuszom niższym płac zasadniczych poszczególnych stopni płacy, przewidzianych w art. 14 ustawy o uposażeniu urzędników i państwowych funkcjonarjuszów niższych z dnia 13 lipca 1920 r.

Na mocy artykułu 20 p. 1 b, p. 2 e i p. 3 b, ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 65 poz. 429) zarządza się co następuje:

W ustępie drugim, oznaczonym „VIII” rozporządzenia Prezydenta Ministrów i Ministra Skarbu z dnia 21 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 101 poz. 672) uzupełniającego rozporządzenie z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 77 poz. 520) w sprawie przyznania państwowym funkcjonarjuszom niższym płac zasadniczych poszczególnych stopni płacy, przewidzianych w art. 14 ustawy o uposażeniu urzędników i państwowych funkcjonarjuszów niższych z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 429), — skreśla się w punkcie c) wyrazy: „laborantom(tkom), kontrolerom targowym”;

  dodaje się natomiast:

  w punkcie f) po słowach: „inspicjentą gmachów”—wyrazy „laborantom(tkom)”;

  w punkcie h) po słowach „szoferom” wyrazy „kontrolerom targowym i laborantom starszym”;

  w punkcie i) po słowach „starszym szoferom” wyrazy „kontrolerom starszym”.

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Skarbu:

Steczkowski

289.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 30 maja 1921 roku

w przedmiocie ustalenia tymczasowych opłat od patentów na wyrobów trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych oraz drożdży, tudzież na sprzedaż trunków na obszarze b. zaboru rosyjskiego

Na mocy art. 1 i 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 41 poz. 248) o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej Rada Ministrów zarządza zgodnie z powziętą w dniu 17 maja 1921 r. uchwałą co następuje:

§ 1. Artykuły 512 (wraz z uwagami 1, 2, 3 i 4) i 513 zbioru rosyjskich przepisów o opłatach akcyzowych (zbiór praw ces. ros. t. V. wyd. 2. 1901 roku z uzupełnieniami z 1912 r.) otrzymują przy uchyleniu uwagi 4 do art. 512 tudzież uwagi 1, 2 i 3 do art. 512 następujące brzmienie:

„Art. 512. Do wykupu patentów w myśl art. 510 obowiązane są następujące zakłady przemysłowe:

- 1) gorzelnie,
- 2) fabryki drożdżowo-gorzelnicze,
- 3) fabryki drożdży prasowanych,
- 4) miodosytnie,
- 5) fabryki wódek słodkich i likierów,
- 6) rektyfikacje spirytusu,
- 7) fabryki win rodzynekowych, owocowych i naturalnych,
- 8) browary oraz
- 9) zakłady, wyrabiające lakier, politurę, perfumy i płyny do oświetlenia.

U w a g a 1. Fabryki drożdżowo-gorzelnicze (p. 2) podlegają takim samym opłatom patentowym, jak gorzelnie.

U w a g a 2. Rektyfikacji wódek i spirytusu własnego pędzenia w oddziałach rektyfikacyjnych gorzelní i w osobnych aparatach ustawionych w tych samych gorzelniach, dozwala się bez obowiązku wykupienia osobnego na ten cel patentu, lecz z uwzględnieniem warunków, wskazanych w art. 431 — 442 i 444, odnośnie do urządzenia takich aparatów, sposobu rektyfikacji oraz kontroli wódki i spirytusu.

U w a g a 3. W myśl uwagi 1) w brzmieniu uzupełnienia z 1912 r. (do art. 432) producenci gorzelnicy mają prawo rektyfikować spirytus własnego pędzenia w swoich zakładach rektyfikacyjnych, jak również w innych gorzelniach do nich należących bez obowiązku uiszczenia opłaty patentowej.

Art. 513. Do wykupu patentów w myśl art. 510 obowiązane są następujące zakłady sprzedaży trunków:

- 1) zakłady restauracyjne, o ile posiadają prawo do sprzedaży wódek i innych trunków,
- 2) inne zakłady posiadające prawo do sprzedaży trunków wyłącznie w naczyniach zamkniętych,
- 3) zakłady posiadające prawo do sprzedaży wyłącznie wina,
- 4) zakłady sprzedające wyłącznie piwo, porter i miód,
- 5) bufety w lokalach rozrywkowych, klubowych i t. p. oraz balach, zabawach i t. p., o ile posiadają prawo do sprzedaży trunków, prócz bufetów czasowych na dochód dobroczynny,
- 6) karczmy i domy zajezdne, o ile posiadają prawo do sprzedaży trunków oraz
- 7) hurtowe składy piwa, wina i miodu”.

§ 2. Opłaty, pobierane na obszarze b. zaboru rosyjskiego od patentów na wyrób trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych oraz drożdży, jako też na sprzedaż trunków przez zakłady przemysłowe i handlowe, wskazane w art. 512 i 513 zbioru rosyjskich przepisów o opłatach akcyzowych (w brzmieniu art. 1 niniejszej ustawy) ustala się tymczasowo w następującej wysokości.

A. Opłaty od patentów na wyrób trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych oraz drożdży.

1. Od gorzelní i fabryk drożdżowo-gorzelnicznych:

- a) opłata zasadnicza za wypęd pierwszych 100.000 litrów alkoholu . . . . . mk. 1.000.—
- b) opłata dodatkowa za każde następne 10.000 litrów alkoholu . . . . . 100.—

2. Od przedsiębiorstw wyrobu drożdży prasowanych bez pędzenia spirytusu opłata stała				mk. 1.000.—
3. Od miodosytni opłata stała:				
a) przy objętości kotła warzelnego do 200 litrów			„	200.—
b) za każde dalsze 100 litrów pojemności			„	200.—
4. Od fabryk wódek słodkich i likierów opłata stała w miejscowościach	I klasy	II klasy	III klasy	
	w m a r k a c h			
	12.000.—	6.000.—	4.000.—	
5. Od rektyfikacji spirytusu:				
a) opłata zasadnicza od pierwszych 100.000 litr. alkoholu oczyszczonego	5.000.—	5.000.—	5.000.—	
b) opłata dodatkowa za każde dalsze 10000 litrów alkoholu oczyszczonego	100.—	100.—	100.—	
6. Od fabryk win rodzynkowych i owocowych i winogronowych	2.000.—	1.000.—	1.000.—	
7. Od browarów:				
a) zasadnicza opłata przy przerobieniu pierwszych 16,38 ton (tysiąca pud.) słodu	2.000.—	2.000.—	2.000.—	
b) opłata dodatkowa przy przeróbce każdego następnego 16,38 ton (tysiąca pud. słodu)	1.000.—	1.000.—	1.000.—	
8. Od zakładów wyrabiających lakier, politurę, perfumy i płyny do oświetlenia	500.—	500.—	500.—	

B. Od zakładów sprzedaży trunków.

9. Od zakładów restauracyjnych posiadających prawo do sprzedaży wódek oraz innych trunków w naczyniach zamkniętych i na kieliszki:				
I rzędu	6.000.—	3.000.—	1.500.—	
II rzędu	3.000.—	1.500.—	750.—	
10. Od zakładów, posiadających prawo do sprzedaży wszelkich trunków wyłącznie w naczyniach zamkniętych	2.000.—	1.000.—	500.—	
11. Od zakładów, posiadających prawo do sprzedaży wyłącznie wina zarówno w naczyniach zamkniętych, jak na kieliszki	600.—	400.—	200.—	
12. Od zakładów, sprzedających wyłącznie piwo, porter i miód w naczyniach zamkniętych Od tychże zakładów za prawo wyszynku takich trunków dodatkowo	300.— 600.—	200.— 400.—	100.— 200.—	
13. Od bufetów, posiadających prawo do sprzedaży wszystkich trunków:				
a) przy teatrach, cyrkach, wyścigach, wystawach, klubach, lokalach związkowych i t. p.	1.000.—	500.—	250.—	
b) na balach, zabawach i t. p.	600.—	300.—	150.—	
14. Od karczem i domów zajezdnych, posiadających prawo do sprzedaży wszystkich trunków	3.000.—	1.500.—	750.—	
15. Od hurtowych składów piwa, wina i miodu	4.000.—	3.000.—	2.000.—	

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na obszarze b. zaboru rosyjskiego z dniem 1 lipca 1921 r. Jednocześnie tracą moc obowiązującą: tabela opłat patentowych, umieszczona w części I załącznika do art. 112 (uwaga I) zbioru rosyjskich przepisów akcyzowych, oraz art. 512 i 513 tegoż zbioru w brzmieniu zbioru praw ces. ros. t. V. 1901 r. i uzupełnień z 1912 r.

Wszystkie inne przepisy o opłatach patentowych zawarte w wyżej wymienionym zbiorze pozostają na obszarze b. zaboru rosyjskiego w mocy.

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Skarbu:

Steczkowski.

290.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 14 marca 1921 roku

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie podwyższenia opłat probierczych.

Na mocy art. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o upoważnieniu Ministra Przemysłu i Handlu do wydawania zarządzeń w zakresie nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi oraz organizacji urzędów probierczych na obszarach b. zaborów austriackiego i rosyjskiego (Dz. U. R. P. 1920 r. № 70, poz. 470) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Skarbu co następuje:

§ 1. Art. 17 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 sierpnia 1920 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zmian do ustaw probierczych, obowiązujących na terenie b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. z 1920 r., № 85, poz. 566) otrzymuje następujące brzmienie: „Za czynności, nie połączone ze stemplowaniem, urzędy pobierają następujące opłaty:

1. za każdą próbę złota	30 mk.
2. „ „ „ srebra drogą ogniową	10 „
3. „ „ „ „ „ moką	50 „
4. „ „ „ stopu złota i srebra drogą ogniową .	40 „
5. „ stopienie złota i srebra różnych prób wagi 100 gr.	40 „
za następnne każde 100 gr.	20 „

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Przemysłu i Handlu:

S. Przanowski

Minister Skarbu:

Steczkowski